



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 1. Aquas esse iustitiæ & misericordiæ diuinæ instrumentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

suæ testimonium à miraculis petere, caueant sibi ipsis pœnam statuere, quæ dilata, facit nocentiores, illata misericordiam nõ meretur. Itaq; si existimant, se exempla habere Sanctorum, non aliter eos, quàm equũ asinus, in fabulis, imitantur. Vnà iter faciebant equus & asinus, ille sale, iste spõgijs onustus. Procubuit in vadoso flumine equus, & sale liquefacto, se feliciter exoneravit. Quod vbi asinus vidit, procubuit & ipse; sed, spongijs aqua repletis, onus longè maius ferre coactus est; sensitq; vel hinc se asinum esse, vt qui non sciuerit eadem, alijs aliter dispositis, non eodem modo succedere.

C A P V T I X.

Non posse ab hominibus Deum aquis pumentem accusari, cum aquis ipsi & alios, & se ipsos plectant.

§. I.

Aquas esse iustitia & misericordia diuina instrumentum.



I laudabilis est iustitia, laudè meretur etiam iustitiæ instrumenta.

At verò, teste Pythagoræo Theag. & inter Deos magnam vim habet, & inter homi-

Theag. lib. de virtute.

homines iustitia. Totius enim atq; uniuersitum inter hos, tum inter illos, cõmunionem hac virtus continet. Ac Themis quidem, apud superos: Dice autem, apud inferos: Lex verò inter homines, nuncupatur. Huius ergo virtutis, siue cum vitia & virtutes inter se discernuntur, siue cum homines pròbi defendèdi improbiq; plectendi sunt, instrumentum aptissimum esse, docuimus, aquas. His mundi Moderator oues suas reficit, quarum vna ait:

Psal. 22. *Super aquam refectiois educavit me.* his hœdos suos plectit, vnde ait: *Effundam, quasi aquam, iram meam.* Vtrumq; assiduè considerat sponsa Christi. Quare oculi eius, sicut columba super riuulos aquarum, quæ lacte sunt lota, & resident iuxta fluentia plenissima. Videt in aquis faciem sponsi sui resplendentem, & vno quidem oculo iustitiam, altero autem misericordiam eius intuetur. Quo intuitu incalescens exclamat: *Confitebor tibi in directione cordis: in eo, quòd didici iudicia iustitiæ tuæ.* Ast alia vox, alius clamor est coruorum, quàm columbarum. Retrahent volūt columbas à pijs suspirijs ac laudibus & transdere in execrationes, cum intelligunt aliquid sibi incommodi ab aquis nasci. Nimirum impunè vellent peccare: &

dum

dum DEVM identidem creaturis offendūt,
nollent ipsi offendi à creaturis.

§. II.

*Homines aquâ punientes, & aquis puniri in-
dignantur, quàm iniquè Deum tractent.*

Quàm iniqua hæc sint vota, indignæq;
cogitationes, vel à se ipsis discant. Emen-
dant, puniunt, occidunt homines homi-
nem aquis ad vitam sustentandam creatis;
& indignantur, quando rerum omniū Con-
ditor, aquis vtitur ad hominum scelera ab-
luenda? Vt homines hominem exitiabilem
morte multent, in mare proijciunt; vt e-
mendent, projecturos se minantur; & Deo
idem facere sit nefas? id cùm faciunt, lau-
dari volunt; cùm DEVS facit, criminantur?
Optimus est vsus aquarum, quando ijs ho-
minum corpora curantur; & pessimus sit,
quando illis hominum scelera castigantur?
Intolerabilis amentia est, quando mortales
sibi plus licere volunt, quàm DEO. An enim
non volunt sibi id licere? Certè voluerunt,
qui dixerunt: *Quæsumus, Domine, ne perea-* Ion. i. 14.
mus in anima viri istius, & ne des super nos san-
guinem innocentem: quia tu, Domine, sicut vo-
luisti, fecisti. Et tulerunt Ionam, & miserun-
in mare. Affinis huic historix est fabula A-
P 4 rionis,